

Hoffman vidí, jak teroristická omladina zničila prestiž ekologů. A peníze nesmrdí

- CZ24 News | 23. července 2023

EU: Ekologové v minulosti neměli vliv, ale měli prestiž a respekt veřejnosti. Teď jim naslouchají všichni politici, ale chování „teroristické omladiny“, připoutávající se k silnicím, zcela zničilo jejich dobré jméno. Aktuální příběh podle Ivana Hoffmana ukazuje, že důsledkem je mnohem snadnější prosazování věcí, které klasického ekologa vyděsí.

Evropský úřad pro bezpečnost potravin konstatoval, že se s používáním glyfosátu v zemědělství nepojí žádné „kritické oblasti ohrožení“ pro zdraví lidí, zvířat ani životního prostředí. Je to špatná zpráva pro plevel a dobrá pro zrno. Současně je to dobrá zpráva po zemědělce a chemický gigant Bayer, a šokující verdikt pro ekologické aktivisty, kteří léta tvrdí, že glyfosát vymyslel v pekle Lucifer.

Stanovisko úřadu pro bezpečnost potravin určitě ovlivní rozhodnutí, zda glyfosát v EU zakázat, k čemuž se schylovalo s koncem licence na jeho používání, anebo zda ho povolit navzdory tomu, že je podle Mezinárodní agentury pro výzkum rakoviny „pravděpodobně rakovinotvorný“. Členské státy EU by měly o osudu herbicidu rozhodnout letos. Jisté je, že nebudou volit mezi dobrem a zlem. U dvou zel budou dumat, které je menší.

Na polích, dnes už mrtvé půdě bez živin, bez chemie nevyroste nic, a bez herbicidů se můžeme těšit na sklizeň pšenice krmné, místo potravinářské. Taková je prý realita, se kterou nehnou studie, dle kterých je roundup „genotoxický, neurotoxický, poškozuje střevní mikrobiom a vážně škodí půdě, vodnímu životu a biologické rozmanitosti“. Představa, že zemědělci nahradí to, co škodí, ale funguje, něčím, co sice neškodí, ale nefunguje, je naivní. Neškodné nefunkční přípravky se ekologům daří vnutit pouze amatérským zahrádkářům, před kterými se snaží zachránit mravence, myši a různé parazity. Za zahrádkáře totiž v Bruselu nikdo nelobbuje.

Ekologové měli v minulosti vysokou prestiž a minimální vliv. Dnes mají obrovský vliv, podporu politiků, byznysu a mediálního mainstreamu, ale jejich společenská prestiž rychle bere za své. Dílem se jedná o přirozený proces, když se z idejí stane kšeft a z alternativy diktát, především ale půjde o reakci na předváděný mix fanatismu a pokrytectví.

Na ekologické fanatiky, kteří se lepí k asfaltu, anebo zapalují elektromobily ze solidarity s chudáky trpícími těžbou lithia, se hodí komunistický bonmot, že „iniciativní blbec je horší než třídní nepřítel“. Aktivisté z „poslední generace“ jsou produktem ideologické indoktrinace, kdy revoluční mládež je netrpělivá z toho, jak to starým dlouho trvá. Pro staré ekology je pak obtížné distancovat se od teroristické omladiny, když předtím ponížili svou agendu na politický kýč glorifikací mladistvé záškolačky. Toto nebude případ, kdy veřejnost hází do jednoho pytle ekologické hrušky a jablka. Je to situace, kdy se jedná o ovoce z jednoho pytle.

Pokud ekologové v případě glyfosátu šermují vědeckými studiemi a zaštiťují se autoritou nezávislých vědců, působilo by to důvěryhodně, kdyby jejich respekt k nezávislé vědě nebyl selektivní a studie nezávislých vědců by brali v úvahu i v jiných kauzách. Například v otázce škodlivosti či prospěšnosti CO2 ekologové ovšem ignorují či bagatelizují nezávislé vědecké studie, které dokazují, že CO2 nezpůsobuje oteplování ani náhodou – z čehož plyne, že boj s emisemi je skvělý zelený byznysový projekt, který ale s ochranou přírody nemá nic společného. Pokud ekologům nevadí emisní

povolenky, určitě si zvyknou i na roundup. Jde o stejné peníze, které nesmrdí.

[ZDROJ](#)